

HVA MÅ GJØRES

Januar 1977

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund

GI FR EN KAMPLEDELSE !

SV har hatt flertall i FR-ledelsen det siste året. Det er SV si linje-organisasjonstoppen har ført ut. FR-ledelsen har motarbeidet og sabotert kampen mot Stortingsmelding 13 fra start til i dag. FR-ledelsen har kjempet aktivt mot ei linje som i praksis har hatt tilslutning fra et overveiende flertall av sosialskolestudentene. Nå må vi ta konsekvensen av dette: Stem de som har stått i spissen for høst-aksjonene inn i FR. Kast SV-ledelsen!

SV- ET BORGERLIG PARTI SOM ER FOR DH-SYSTEMET.

Partiet SV mener det er galt å kjempe mot distriktshøyskolesystemet. Dette står såvel stortingsgruppa, SV-ledelsen i organisasjonen til distriktshøyskolestudentene som FR-ledelsen for. Ta noen eksempler: SV på stortinget stemte for Stortingsmelding 17 som la opp til full rasjonalisering av lærerutdanninga i distriktshøyskolesystemet. De gikk som enkelte andre borgerlige partier inn for visse endringer. Men de rokket ikke ved kjerna i DH-systemet- gjennomrasjonalisering. Hva sa lederen i DHL (DH-stud.'s interesseorganisasjon), SV'er? Han erklærte at vi alle i realiteten var inne i DH-systemet, at kampen måtte legges ned, at vi måtte

konsentrere oss om fagkritikk'. Klarere går det ikke an å falle sosialskolestudentene i ryggen. Han fikk støtte av Morten Jørgensen, leder av Universitetet SV i Oslo. Eksempelene er mange. Men hva med FR-ledelsen, hvordan har de sabotert kampen mot meldinga?

MORK OG EGELAND DUGER IKKE.

I et klima med en sterk opinion mot rasjonaliseringa duger ikke Mork og Egelands taktikk med å framstille meldinga som et framskritt. Her må radikale fraser, støtte i ord og sabotasje i praksis til. Nettopp den rollen har SV-ledelsen etter fattig evne forsøkt å spille. Først forsøkte de å si at meldinga var uklar, at vårt aksjonskrav var å få "klarhet".

Kjelstadli og Co. la fram en "aksjons"-plan 9. oktober som ville ført til at ingenting ville vært gjort i høst annet enn henvendelser til KUD om "avklaringer". Det er en kjent sak at SV-linja ble isolert fullstendig og at ledelsen også fikk mange SV-medlemmer mot seg. Aksjonslinja ble vedtatt på sosialskoledagene, på sentralstyremøte og landsstyremøte i FR. Det er kommunistene i NKS som hele tiden har lagt fram forslaga som har fått stor oppslutning.

FR-LEDELSEN: ORGANISERT SABOTASJE.

Hva gjør FR ledelsen nå ?

Innrømmer de at de har tatt feil, gjør de sjølkritikk og viser at de er en del av fronten mot stortingsmeldinga? Nei ! De organiserer sabotasjen gjennom samarbeidskomiteene. De fortsetter å motarbeide aksjonsdagene. Noen eksempler illustrerer dette: Samarbeidskomiteen forsøkte å diktere betingelser for aksjoner, f.eks. at Noso måtte støtte aksjoner før de kom på tale, f.eks. at Trondheim ikke kunne demonstrere før alle andre også gjorde det, f.eks. forbydde de i første omgang vernepleierne's lokale paroler, ville hindre dem og sjukepleierne i å dele ut egne løpesedler og de ville ha ergoterapiskolen til å gjøre om landsmøtevedtaket sitt som krevde meklinga trukket tilbake

Kort sagt: Der det har vært mulig har SV-ledelsen forsøkt å splitte aksjonene, svekke styrken i aksjonene gjennom et samarbeidsorgan som ingen andre enn FR ledelsen blant sosialskolestudentene har gitt noe mandat!

STOR STØTTE TIL KAMPEN VÅR.

Vi tar ett eksempel til på denne reaksjonære splittelseslinja: For å knekke kampen hevder SV-ledelsen at studentene er isolert og derfor står svakt. Dette er sjølsagt tull. Studentaksjoner, f.eks. husleiestreiker og kamp mot rasjonalisering har brei støtte blant folk. Men dette borgerlige slarvet slapp Aftenposten å kjøre ut til sosialskolestudentene. Formannen i deres egen organisasjon gjorde den jobben. Men FR-ledelsen og samarbeidskomiteen gjorde noe mer, noe Aftenposten ikke kunne klart. Studentene samla inn mye støtte utenfra på aksjonsdagene, over 7000 underskrifter.

NKS har som målsetting å gjøre FR til en organisasjon som duger i denne kampen. Umiddelbart betyr det å skifte ut ledelsen med folk som virkelig kjemper mot meldinga og for studentenes interesser. Det betyr at vi vil støtte de delegatene som har vært aktive i høst-aksjonene mot de som forsvarer FR-ledelsen. Vi vil kjempe for og forsvare enheten som utvikla seg i høst rundt en kamplinje, mot sabotasjelinja til SV-ledelsen.

Derfor har vi stilt parolen: Velg aktivister til FR-ledelse. Kast ut de som har motarbeida vår kamp i høst!

De har FR-ledelsen og samarbeidskomiteen underslått! De er ikke brukt i propagandaen, ikke gjort kjent i annonse eller lignende. FR ledelsen og samarbeidskomiteen sitter på dem!

"PARTIKRANGEL" ?

Skytset er tungt mot SV-ledelsen. Det vil alltid være det mot borgerlige partier. Noen vil kanskje lure på om dette er et NKS-angrep som ledd i en vanlig partikrangel! SV-ledelsen vil forsøke å framstille det sånn. NKS mener det er viktig å klargjøre for alle progressive studenter at partiet SV, som mange tror er progressivt, i virkeligheten er proimperialister som forsvarer ei, imperialistisk supermakt, streikesabotører i klasse med arbeideraristokratene til DNA, - og sabotører av studentenes kamp. I høst har SV-ledelsen kjempa aktivt mot et stort flertall av sosialskolestudentene i forbindelse med aksjonsdagene. FR- som skulle vært en kamporganisasjon i spissen for aksjonene, har hatt en ledelse som har operert som motstander på linje med staten. Når NKS reiser parolen om å kaste FR-ledelsen, er det for å få en ledelse som virkelig vil kjempe mot meldinga, for praksisstipend osv., fordi dette vil ha stor betydning for kampen. Det er i studentenes interesse!

NKS' LINJE VANT FRAM !

NKS' medlemmer har foreslått og vunnet stor oppslutning om den linja som har dominert i høst. Resultatet var at over 1000 studenter var aktive på stands og husbesøk i desember-aksjonen. 1400 gikk i demonstrasjonstog og viste viljen vi har til å slå tilbake rasjonaliseringa og forverringa som meldinga innebærer. Som resultat av den innsatsen studentene sjøl har gjort, er det i dag en voksende opinion mot meldinga blant andre studenter og blant folk flest. Det er vår oppgave å gjøre denne opinionen så sterk at borgerskapet blir presset til å gi opp rasjonaliseringsforsøket. Vi har et viktig ansvar i å kjempe mot nedskjæringer og rasjonalisering av helse - og sosialvesenet. Dette stiller oppgava framover klart: Opptrapping av kampen mot meldinga. Skal vi vinne seier, må det skarpere lut til i vår.